

Zamyšlení: 306. Potřebujeme vodu

Zamyšlení

Potřebujeme vodu

Možná se to zdá jen mně, ale zdá se, že lidé mají žízeň. Potřebujeme vodu.

Zeptejte se lidí od Lubbocku po Amarillo, kteří na začátku tohoto měsíce zažili rekordní srážky, a možná řeknou: „Už žádnou vodu, prosím.“ Spousta dalších obyvatel západního Texasu by ráda uvítala ještě více vody.

Ale nemám na mysli chemickou sloučeninu_{H₂O}. Mám na mysli jiný druh vody a jiný druh žízně. Ano, mám na mysli něco biblického.

Lidé žízni po míru, ale míru je velmi málo.

Žízníme po bezpečí, ale strach se množí jako mihule zebrovité v texaském jezeře.

Žízníme po ekonomické úlevě, ale odborníkům se podařilo inflaci pouze zpomalit, nikoli zastavit.

Toužíme po konstruktivnější politice, ale na denním pořádku je boj.

Toto není ani tak názor na problémy, kterým čelíme, jako spíše ozvěna tohoto všudypřítomného volání: „Žízníme.“ Je to také výzva k tomu, abychom se probudili a žíznivým lidem nosili více vody.

Dočasná voda

Když nemáme žízeň, může nám trvat celý den, než vypijeme sklenici vody. Pokud jsme cvičili nebo pracovali venku v letním horku, můžeme vypít plnou sklenici vody během několika sekund, aniž bychom se nadechli. Mám na mysli tento druh žízně, touhu v našich kostech.

Tento druh žízně vidím v těchto dnech téměř všude, kam se podívám. Vidím ji v místních i světových zprávách. Vidím ji v našich denominačních rozhovorech.

Vidím to na videích, která se stávají virálními.

Na jednom z [nich](#) je belgická šampionka v hodu koulí a kladivem Jolien Boumkwoová, která běží [100 metrů překážek](#), aby zachránila svůj tým před diskvalifikací. Jak sama řekla, vzala to za tým a poskytla tak v našem světě plném krveprolití trochu radosti. Toho se můžeme napít po doušcích celý den.

Zanedlouho však bude tato injekce radosti pohřbena a zapomenuta pod miliony zhlédnutí jiných virálních momentů. Jejich chvilková úleva je silná ve významu „momentální“ a slabá ve významu „úleva“.

Biblická voda

Felisi Sorgwe, docent teologie na Houstonské křesťanské univerzitě, ve své nedávné knize *I Will Be With You: God's Favorite Promise* „Budu s vámi: *Boží oblíbený slib*“ vypráví o žízni Izraelitů na poušti. Tato poušť byla kamenitá, prašná, vyprahlá a neúrodná a oni se uprostřed ní nacházeli několik dní, ne-li týdnů. Měli žízeň natolik velkou, že se o ni začali prát.

Mojžíš volal – prosil Boha o pomoc a Bůh řekl: „Postavím se tam před tebou u skály na Chorébu. Udeř do skály [svou holí] a vytryskne z ní voda, aby se lid mohl napít.“ A tak se stalo.

Mojžíš udělal, co mu bylo řečeno (Exodus 17,1-7).

Uprostřed nářku nad nevěrností Izraele Písmo vypráví, že Bůh poskytl vodu z oné skály:

Rozštípal skály na poušti.

a dal jim vodu hojnou jako moře;

vyvedl proudy ze skalnatého útesu

a nechal vodu téci jako řeky (Žalm 78,15-16).

Doslovnou vodu ze skály Pavel interpretuje jako duchovní vodu ze skály:

Všichni ... pili stejný duchovní nápoj, neboť pili z duchovní skály, která je doprovázela, a tou skálou byl Kristus (1. Korintským 10,4).

Pavův popis Ježíše jako zdroje vody z pouště se shoduje s Ježíšovým vlastním popisem i se starozákonními prorocstvími.

Jeremiáš nazval Boha pramenem živé vody (Jeremiáš 17,13).

Ježíš to řekl Samaritánce během jejich rozhovoru u Jákobovy studny: „Každý, kdo se napije této vody, bude znovu žíznit, ale kdo se napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit nikdy. Voda, kterou jim dám, se v nich totiž stane pramenem vody vyvěrajícím k věčnému životu,.. (Jan 4,13-14).

Když se nacházíme na poušti obklopeni kilometry a kilometry písku a kamení, spokojíme se s chvilkovým potůčkem. Až příliš často se tam nacházíme a to je to, co děláme.

Věčná voda

Co ve vás vyvolává touhu po Bohu? Možná by bylo lepší se zeptat takto: Co způsobuje, že si uvědomuješ svou touhu po Bohu?

Někdy se našemu uvědomění staví do cesty zaneprázdněnost. Někdy to dělá strach, hněv, hořkost nebo obavy. Často se do cesty postaví nasycení menšími věcmi.

Ale pak si přečtu knihu, jako je *Poznání svatého* od A. W. Tozera, nebo poslechnu krásné písně určené k uctívání, jako jsou alba Fernanda Ortegy *The Shadow of Your Wings* nebo *Come Down O Love Divine*, a připomenu si, že to, co nejvíce chci a po čem nejvíc toužím, je Bůh.

V těchto chvílích si nemohu pomoci a obracím se k Bohu, abych našel naplnění v Boží úplnosti – Otec, Syn, Duch; Stvořitel, Vykupitel, Udržovatel. A Bůh mé touze vychází vstříc.

Musím se pro tuto naplňující vodu neustále vracet k Bohu? Ano. Ale ještě jsem nenašel dno studny, i když jsem rychle našel dno mnoha jiných zaslíbení.

Svět potřebuje, abychom si plně uvědomili svou touhu po této věčné vodě, abychom dobře poznali její zdroj a abychom se jí nechali uspokojit. Protože když jsme, stáváme se směrovými ukazateli, které ukazují ostatním žíznivým duším přímo k tomu, kdo uhasí jejich nejhlubší žízeň.

Svět prožívá letní sucho duše.

Svět žízní a lapá po sklenici vody, někdy nachází chvilkové uspokojení, často se setkává s přeludem.

Eric Black

[Baptist Standard](#)

Eric Black

*Eric Black je výkonným ředitelem, vydavatelem a redaktorem časopisu Baptist Standard. Je k za
stižení na [adrese](mailto:eric.black@baptiststandard.com) eric.black@baptiststandard.com. Vyjádřené názory jsou názory autora.*

-tep-

*Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou
skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)*